

O SALIGA SKULD!

En Predika för Påsken 2009

S:t Pauli Katolska församling, Gävle, Sverige.

"O saliga skuld, O nödvändiga Adams synd, som förtjänade för oss så stor en Frälsare!" Kära bröder och systrar, den här raden från "Exsultet" - kyrkans uttryck för glädje i den Helige Ande till Gud Fader för Herren Jesu Kristi uppståndelse sammafattar meningen på den högtiden vi firar. Vi är alla glada eftersom vår Herre och Frälsare Jesus Kristus är uppstånden från de döda. Under hela Fastetiden firade vi vår omvändelse genom fasta, bön och allmosor. Idag firar vi vår Herres seger över synd och död. Alla läsningarna som vi har hört pekar på Guds vishet, hans höga makt och hans gränslösa kärlek som han visar i sin barmhärtighet mot sina svaga och syndiga barn. Exsultetet uttrycker på ett mycket genomgripande sätt kyrkans och hela skapelses tacksägelse till Gud för sin ende Son som han gav åt oss som vår Frälsare. Men när vi lyssnar på vad vi sjunger, så förstår vi ännu djupare mysteriet som vi firar.

"O saliga skuld". Vad betyder det utom vad aposteln Paulus lär oss: "Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå de goda, de som har kallats efter hans plan"? (Rom. 8: 28). Se vad jag menar, kära bröder och systrar, Adams och Evas synd kostade oss förlusten av Guds vänskap (jfr Rom. 3:23). Vi blev slavar under synden. Men Gud visade sin villkorlösa kärlek, att befria oss ur vårt slaveri, genom att han sände sin enfödde Son för att dö för oss.

Vad jag just har sagt är på sätt och vis de två stora händelserna som markerar vårt slaveri och vår befrielse, vår synd och vår förlåtelse, vårt fall från nåden och vår frälsning och vår värdighet som Guds barn. För när Gud skapade Adam, planerade han att Adam skulle vara en vän och njuta av lyckan i paradiset. Men eftersom Adam syndade, kom Kristus Jesus till oss och gav sitt liv på korset och uppstod från de döda så att vi, barn till Adam har nu fått gåvan att upptagas som Guds söner och döttrar och bli medarvingar med Kristus (jfr Rom 8: 17). I det utvalda folkets liv, Israeliterfolkets liv, ser vi detta förebådades i olika former. Det är lätt för oss att ihågkomma deras slaveri i Egypten och deras befrielses ära, deras lidande på resan genom öknen och deras glädje när de kom till det utlovade landet. Vi också kommer ihåg om händelsen i Josefs, Jakobs sons liv. Hans svartsjuka bröder trodde att de skulle straffa honom genom att sälja honom som slav till Ishmaeliterna, som sålde honom till en hög egyptisk tjänsteman. Men det var samma Joseph som Gud använde för att rädda Israels barn från svält. Hustrun till hans herre försökte förgäves att förföra honom och sedan ljög mot honom och han fängslades. Men Gud vände detta oförtjänta lidande till något gott och Josef var inte bara släppt från fängelset, utan upphöjdes .

"O hur nödvändig var icke Adams synd!" Vi läser i det Nya testamentet om enskilda Jesu läjungars omvändelser och kalleseer. I Lukas evangeliet, läser vi om de första fyra lärjungars kallese och hur Simon, överväldigad av Jesu Kristi nävaro och den mirakulösa fiskfångsten, förklarade: "Gå bort från mig, Herre, jag är en syndare" (Luke 5: 9). Det var samma Simon, som i sin svaghet förnekade sin herre tre gånger. Men det var också han som den uppståndne Kristus gjorde stark och förtröstade på

honom som någon som var trogen, så trogen att han gav honom makten att vara herde över hela Kristi hjord. Saulus från Tarsus i sin missriktade iver för förfädernas tro förföljde hårt Kristi Kropp (den heliga Kyrkan). Men det var samma man, "den främsta av syndare" (se 1 Tim 1: 16) som Kristus gjorde till hedningarnas främste Apostel och en av de främsta försvararna av den tro han en gång försökte att förinta. Vi kan utläsa genom hela historien att den Allsmåttige Guden förvandlar stora syndare till stora helgon. Och detta, kära bröder och systrar i Kristus, är en sann källa till tröst för oss alla. För oavsett hur djupt vi sjunkit i synd, oavsett hur långt vi har vandrat från våra kärleksfulla Faders hem, har vi ändå vårt hopp på den uppståndne Herren, som har tvättat bort våra synder med sitt blod och gett oss ett högre värde genom sin uppståndelse från de döda.

*“Regina caeli, laetare, Alleluia!
Quia quem meruisti portare, Alleluia!
Resurrexit sicut dixit, Alleluia!
Ora pro nobis Deum, Alleluia!*

*P. Damian O. Eze, MSP
Gävle, Sverige
12 april, 2009.*